

se ne more dosti z drugimi posli pečati; uradnik je odvisna reva; — duhovnik je sicer najmanj odvisen, a tudi njegov glavni posel ni politika, in ko se drzne braniti svoj narod, s katerim v najožji zvezi živi, kričijo mu nasprotniki na ušesa: „ti nimaš s politiko nič opraviti!“ in ta krik slišali smo celó iz slovenskih liberalnih ust! — Kdo nam potem še ostane? Edini plemič. On je toliko premožen, da mu ni treba delati v znoju svojega obraza, da mu ni treba vklanjati se komurkoli, da si zamore pridobiti politične znanosti, da najde čas in veselje, pečati se s politiko. Narodno plemstvo je pravi blagor za politično neodvisnost narodov. Da bi se Čehom ne bilo izneverilo mnogo plemstva, kako krepko bi danes stali! In da bi mi Slovenci imeli bogato in v resnici narodno plemstvo, koliko na boljem bi bili! Bog nam daj mnogo Cojzov in Barbotov! Se ve pa, da tako plemstvo, ki je narodu tuje, ki narod zaničuje, med katerim živi, to je kletstvo narodovo, in žalibog, naše plemstvo je večinoma te vrste! Naše plemstvo je bilo uničeno, in bore narod, kateremu se uniči plemstvo! Kakor čreda brez pastirjev se porazgubi, se pobija po skalah! Našli smo sicer narodove voditelje, izrastli so večidel iz kmečkega stanú. Pa berite njih životopise; koliko grenkosti in trpljenja je tam zapisanega! Z eno roko si mora pridelovati z velikimi težavami svoj vsakdanji kruhek, z drugo roko naj bi narod vodil in branil! Zavoljo revščine ne najde tistega zaupanja med ljudstvom, ki je voditelju potrebno; zavoljo politike mora zanemarjati svoje privatno gospodarstvo; nasprotniki mu izpodkopavajo tla; nima pristopa pri cesarskem dvoru, ne pri inostranih mogočnikih; nima denarja za potovanje, ne za aranžiranje političnih izjav. Koliko lože vse to bogati, neodvisni plemič opravi. Oj, krvava pot je, ki jo hodi reven prvak in voditelj ljudstva! Če se že advokatom in zdravnikom taka godi, kaj hočejo še le uradniki reči? Oni devljejo s politiko na vago svojo eksistenco! In koliko tudi koristi narodu taka velikodušna žrtev? Prav malo; vsaj si ubog uradnik ne more mnogo vpliva pri ljudstvu dobiti, ki gleda najprvo na imetje; en sam vdarec ga vrže na tla: ob službo djan mora skrbeti za svoj obstanek, in politika pojdi rakom žvižgat! Ali hočemo še dalje dokazovati? Menda ne bo več treba!

Jasno je tedaj, da národno plemstvo, bogato in čuteče s svojim narodom, najlože bojuje politične boje. Ni je toraj večje bedarije od te, zametavati in sovražiti plemstvo sploh.

S tem pa nismo hoteli reči, da plemstvo ne more škodljivo postati, ako se napuha prevzame, in narod tlačí, namesto da ga brani. Vsi stanoví morajo delati vzajemno, in harmonično vsak na svojem mestu; le potem je narod srečen in živi pod krilom prave svobode.

### Mnogovrstne novice.

\* Čas sedanjega liberalizma je vsak dan poln samomorov. Ljudje se streljajo in zavdajajo si kakor muhe! 25. dne u. m. pa se je vstrelil v Heiligenkreuzu ne daleč od Dunaja občespoštovani mož — drugi vice-gouvernêr Dunajske narodne banke Ribař, katerega je ob vse svoje premoženje pripravila imenitna trgovska hiša Kloetta in Schwarz v Trstu, ki je na kant prišla in tudi njega, ker je veliko denarja pri njej naloženega imel, seboj potegnila. Predno se je vstrelil, je pisal svoji žlahti in svojim prijateljem, da je ob vse in da zato mu ni moč več živeti. Popoldne pred smrtjo je še v samostanski cerkvi v Heiligenkreuzu molil. En uradnik nesrečne Tržaške hiše se je pa v Trstu vstrelil.

\* *Grozni potres v južni Ameriki* je mesto Cuouto (?) v novi Granadi tako razdjal, da le malo družin je moglo bežati; 5 družih mest pa je tudi hudo poškodovanih. Izmed 35000 prebivalcev nesrečnega okraja jih je 16000 smrt storilo.

\* *Toče in ploh po vseh deželah* je nenavadno veliko. Ni skor dneva ta mesec, da ne bi se slišale žalostne take novice. Na Kranjskem je toča 9. dne t. m. strašno škodo naredila v več soseskah okraja Črnomaljskega, — 13., 14. in 15. dne t. m. pa v več soseskah Novomeškega in Postonjskega okraja. Ravno o teh dveh dneh, 13. in 14. dne t. m., je toča grozno škodo v več krajih gornjega in spodnjega Štajarskega napravila. 16. t. m. se je čez Gradec vlila huda ploha s točo. Neizmerno škodo je pa toča učinila v okolici Konjiški in Slovenje-Bistriški. Cesar je imenovanim nesrečnim krajem kar brž 2000 gld. podeliti ukazal.

### Naši dopisi.

Iz Dunaja 16. junija. Z. — Ne vem, ali je „Novicam“ \*) in njenim čitateljem znan ali neznan v Pragi izhajajoči nemški tednik pod naslovom „Nation — slavisch österreichisches Organ“, ki ga je izdajal in vredoval neki Lukeš osobito zato, da je propagando delal za mladočehizem in v blato vlekel staročeh. Doživel je ta tednik v vsem skupaj 78 listov, ves čas pa — kakor vrednik sam pravi — „se boril s strašnimi težavami in mukami“, dokler ni z 78. listom končal svojega življenja 9. dne u. m. Ker je jako interesanten tega časnika testament, čujte o njem nekaj malega. On nam razodeva, hotè ali nehotè, kako da o marsikaterem mladem časniku drug od drugega ne vé, ali vsaj se dela, da ne vé, da zajema iz studenca vladnega, to je, tistega skrivnega „fonda“, ki se „pressfond“ ali „dispositionsfond“ imenuje, pri katerem desna roka ne sme vedeti, kar storí leva. Sodelavec pri „Nation“ in intimni prijatelj njenega vrednika dr. Čeh (Zechy) je namreč gosp. Erb-a, c. kr. ministerskega svetnika, ki menda posreduje vladne subvencije dotičnim časnikom, prosil denarne podpore za svojega obupnega prijatelja („hilflosen Freund“) in res tudi 700 gld. dobil. To in še več drugega enacega je izvedel vrednik Lukeš, pa je izvedel tudi to, da vse to ni skrivnost drugim. Tako očitno kompromitiranega časnika tedaj ni hotel več izdajati, in to tem manj, ker je vredništvo bilo že skozi in skozi v denarnih stiskah. Oklicalo je tedaj kakor sem že gori vam poročal, da prestande „Nation“ z 78. listom, in prestande. Jaz se ne spuščam v kaj več, kakor v to, da sem Vam povedal, kako revno da životarijo zagovorniki mladočehov, in kedar konec vzamejo, kakošno umazano perilo da pride na dan. Tudi pri mladoslovenskih časnikih je bajè taka. — Da bi pa majhna množica naročnikov tednika „Nation“ škode ne trpela, je njen vrednik našel pomoč pri izdajatelju brošure, ki je ravnokar na Dunaji na svetlo prišla pod imenom „Action“; to brošuro dobivajo naročniki umrlega tednika za odškodovanje tako dolgo, da je pobotana njih naročnina. Al — kdo je izdajatelj te odškod-

\*) Včasih nam je franko došel kak list tega tednika, pa vselej z Ljubljansko pošto marko. Kdo je bil tako „dobrotljiv“, da nam ga je pošiljal, nismo mogli uganiti; sodili smo pa iz člankov staročehom sovražnih, da nam je dohajal iz tabora mladoslovenskega, ki je brž ko ne služil za mandatarja mladočehom. Taka je taktika mladoslovencev, da vsiljujejo svoje časnike bralcem brezplačno, pa so ob enem tudi postreščeki mladočehov. Vred.